

maaske indvende, at det vilde være for strængt mod Manden, da det ikke altid er ham, der er Skyld i et saadant daarligt Forhold; ganske vist ikke; men hvem kan tage Skammen fra den stakkels Pige, der ogsaa i mange Tilfælde kan være kommen forholdsvis uskyldig ind i et forkert Forhold til en Mand? Det kan ikke hindres, at et Fejltrin ofte fører en uforholdsmæssig Straf med sig. — Nu kan der jo indvendes, at den Fordring, Hr. Jürgensen mener, at det uægte fødte Barn bør have paa sin Fader, ikke vil blive større end det, det hidtil har havt paa sin Moder. Ja ganske vist, i saa Tilfælde, som theoretisk Retfærdighed, vil denne Fordring paa Faderen være tilfredsstillende for Retfærdighedsfølelsen, og, saalænge begge Forældrene ere ugifte, ogsaa som praktisk Retfærdighed, vel at mærke, naar der tages de omtalte Forholdsregler (at ingen kan indgaa Ægteskab uden at maatte afgive Oplysninger om, hvorvidt han har tidligere Forpligtelser til Børn og deres Mødre, og i hvor udstrakt en Grad; ifald Kvinder, der ville indgaa Ægteskab, tidligere har havt Børn, skulle de ogsaa være forpligtede til at opgive det; undlades slige Opgivelser, skulde det være at betragte som Bedrageri.) Men bliver der ikke taget Forholdsregler af den Art, da vil den theoretiske Retfærdighed blive en praktisk Uretfærdighed, idet Kvinderne ville komme til at lide meget oftere for Mændenes Synder, end disse for Kvindernes. Det hører ikke til Sjældenhederne, at en Mand, selv om han hører til de højere, ja højeste Klasser, har et Barn, mange Gange flere Børn, før han gifter sig, om hvilke hans Hustru intet faar at vide, medens det vistnok hører til Sjældenhederne, at en Kvinde kan holde skjult, naar hun har et Barn. Altsaa, medens Ægtemanden maaske en sjælden Gang vil faa den ubehagelige Overraskelse, at hans Hustru har et Barn fra et tidligere Forhold, der har Krav paa hende, vil Hustruen jævnlig være Gjenstand for Overraskelser af den Art. Ved imidlertid den fremtidige Ægtemand og Hustru fuld Besked med hinandens Uregelmæssigheder, og ere villige til at overse disse, bliver det jo deres Sag.

• Før Ægteskabet skejer man ud, bagefter vel ogsaa; men saa som Husfreden vel næppe vilde vinde, hvis Hustruens Bevidsthed og Husets Budget stadig tynges af ureglementerede Stifbørn, har Lovgiveren (der ikke for ingen Ting er af Hankjøn) valgt den probate Vej at slaa en tyk Streg over Ure-